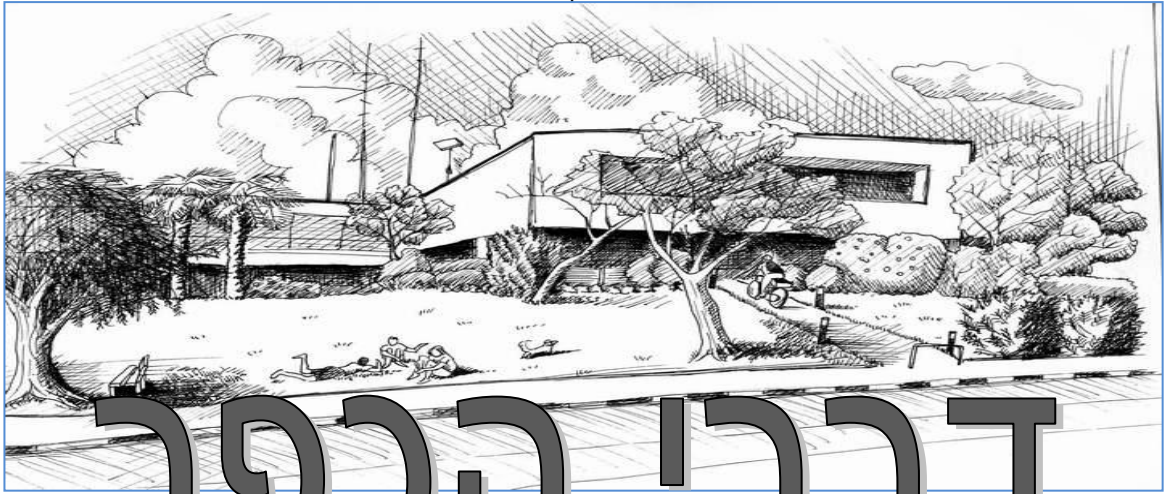

דברי הכפר

פרח לבדד ישכון / מלכה גנני – כפר הנשיא

במקום מגודר
מכוסה קוץ ודרדר
נבטה עלווה רכה עדינה
הנצה פרחים צבעוניים
עם ריח תבליני נעים.
קסם לפרפר צהוב
שפָּרַפַּר בין קוץ לקוץ
והצליח לנחות בשלום
על פרח לחלוחי אדום
שאף בכל מאודו
מעוצמת המרפא וקסמו
רווי בעתיד ורוד
התעופף מעבר לגדר
לעולם שונה אחר
כבר שכח את הפרח האדום המשכר.

גיליון מס. 2353 *ט' אייר תשע"ג * 19 באפריל 2013

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי / sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי חולדת

מזל-טוב!

שמוליק אפשטיין גרשון מדר קרין גולן (נכדה)	21.4
יגאל ניימרק נתן אפשטיין	22.4
רונה אנגלסברג	23.4
שירה שטיינר	24.4
עומר נוי	26.4
סופיה גליק (נכדה)	27.4

ימי נישואין

נעמי ובני פורסטר	21.4
------------------	------

***מרשימת הנפטרים של חודש אדר, נשמטו מספר שמות חברים שנפטרו באדר א' או באדר ב'. מתנצלת על חוסר תשומת הלב שלי. ועם הנפגעים הסליחה. שושנה ש.

נזכור

יג	באייר תשי"ט	21.5.59	נינה אשתמוע
יח	באייר תש"ס	23.5.00	גב' סיסי פקר
טו	באייר תשנ"א	29.4.91	מיכאל דוארי

טפטופי אביב ופירורי עצמאות

בכל שנה בעונת האביב בחודש באפריל חוזרים הימים האלה של שרב שנשבר, עם טפטופים של גשם, שמנקה לנו את האוויר ומחזיר אותנו לעוד כמה ימים של פריחות וריחות של אביב.

באנגלית יש לזה מושג "April showers" וכל שנה כשהתופעה הזאת מופיעה עולה בזיכרוני הביצוע לשיר הנפלא של ג'ודי גרלנד (judy garland) "April showers". אז הפעם בתחילת דברי הרשו לי להזמין את מי שיש בו געגוע לרגעים של חסד, שקט ותמימות, לאותם ימים ושירים של פעם (רובם מצולמים בשחור/לבן). אתם מוזמנים להקליד בגוגל את צמד המילים April showers ויתגלה לפניכם עולם ומלואו של סרטוני יוטיוב מהעבר בכיכובה של ג'ודי גרלנד, למשל סרטון משנת 1963 כאשר ג'ודי גרלנד שרה יחד עם ברברה סטרייסנד, כשסטרייסנד רק בת 21, וג'ודי שרה את "אי שם מעבר לקשת". ויש גם סרטון שלה שרה יחד עם הבת שלה לייזה מנלי, ועוד הרבה יצירות קלאסיות מהעבר. שווה כמה דקות נחת בעיקר בשבוע של בין זיכרון השואה לערב הזיכרון לחללי צה"ל.

לפני הכל אני רוצה להוסיף את טל אילייב לרשימת בני הי"ב שסיימו לפני שבוע בית ספר, ולהתנצל בשם שבי וציונה שבטעות שמטו את שמה מרשימת הנערים. אז גם לטל כמו לכל החבורה אני רוצה לאחל דרך צלחה בהמשך והחלטות נכונות בעתיד.

בית ספר מבוא גליל מקיים כבר הרבה שנים מסורת, בה תלמידי כיתות ו' לומדים את נושא השואה קצת יותר לעומק; דרך סיפורים, סרטים, ויום מרוכז במוזיאון הילד בלוחמי הגטאות, ובסוף התהליך ביום השואה הם מעלים הצגה בנושא השואה. גם השנה הועלתה הצגה מכובדת המבוססת על הספר של לנה קיכלר זילבמן-"מאה ילדים שלי", הנציגים שלנו בהצגה היו מיכאל יצחקי, נופר גודמן, גידי בר דויד, ודרור שטיינר, ההצגה היתה מרשימה מאד, ואני רוצה להודות ולחזק את ידי הצוות החינוכי והתלמידים על עבודה כל כך מקצועית ומסורת כל כך חשובה. מוקדם יותר באותו בוקר לפני ההופעה והטכס לשאר תלמידי בית הספר ההורים והאורחים, כיתות ו' הופיעו בפני קבוצת הוותיקים ניצולי שואה מוותיקים הגליל שגם מאד התרגשו מההופעה.

פרוייקט גינת הירק הקהילתית יוצא לדרך, נציגים מהמועצה הגיעו להיפגש עם מי שמעוניינים בנושא, וסיפרו איך כל הרעיון הולך להתגלגל, מי שמעוניין להצטרף לקבוצה ולשמוע עוד על הפרוייקט, מוזמן להתקשר לאורה המר שתשמח לתת עוד פרטים.

חס וחלילה שאני רוצה להתחרות בפינה השבועית עם המתכונים הנפלאים של זיו נוי ותמיר ברק "על קצה המזלג", אבל עם בואו של האביב גם מגיעה עונת עלי הגפן, ויש לציין שיש לנו המון שיחי גפן בישוב וכיף לטייל ולקטוף ואני רוצה לתת לתבשיל הצבעוני הזה מקום של כבוד בשולחן, אז אצלנו בבית זאת חגיגה ענקית ולא משנה כמות העלים שאנחנו מגלגלים או גודל הסיר, הם נחטפים ונאכלים תוך יום וחצי. באמת לא משנה מה התוכן שיש בפנים אורז עם צנוברים, עדשים, אגוזים, ירקות או בשר, רוטב לימון עם מלח ושמן זית או רוטב עגבניות, ממש לא משנה זה נחטף טעים ומעורר את כל חושי הטעם, התהליך הוא קצת ריפוי בעסוק ואין כל כך קיצורי דרך חייבים למלא וגלגל אחד אחד ולסדר יפה את העלים בסיר וזה תמיד לוקח זמן וצריך סבלנות. אבל בסופו של תהליך שווה את העבודה.

בזכות שניתנת לי בכתיבת פירורים אני רוצה לקחת אתכם לפינת חמד קטנה וחביבה שבחודשים האחרונים משמשת כמקום מפגש חדש לחברי הקהילה, אני מתכוונת למתחם החממה הצבעונית והיפיפיה שקרן דוידסקו חידשה. חוץ מהעובדה שתמיד אפשר לקנות שם פרחים ועציצים צעירים וקטנים. בימי שישי בבקר נפגשים שם חברי הפרלמנט האמריקאי (שפעם היה נפגש במרפסת של האלונית), ואחר הצהריים קצת לפני כניסת השבת מתאספים באותו מתחם צעירים, צעירים פחות, ומשפחות לכוס בירה קרה או תה צמחים מתוק משהו קטן לנשנוש, ובעיקר חברה שנאספת לסכם את השבוע ברוגע וחוץ, תודה וישר כוח לקרן שהחייטה את המקום ומאפשרת לנו עוד מקום מפגש.

את הניסוי החברתי של יום הזיכרון לחללי צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, והמעבר החד לחגיגות יום העצמאות שוב הצלחנו לעבור בשלום, גם השנה בסיום הטקס שנועל את יום הזיכרון זכינו למופע מרהיב של זיקוקים. אחרי מופע הזיקוקים זרמנו לח"א שם היו פעילויות שונות לכל הגילים שקשורות לחג, כשבמרכז הערב היו שני חברים צעירים הצליחו לגלות את יכולות השירה שלנו בסגנון שירת קריוקי. לאלה שפחות מתחברים למפגש החברים ולשירה היתה פעילות ליזר- טאג מתחת לח"א וסביבתה. בקיצור פעילויות לרוב, כיבוד כיד המלך ובעיקר מה שחשוב בעיניי זה המפגש של הקהילה. אז תודה רבה לכל מי שטרח ועשה ונתן מזמנו כדאי שלנו יהיה שמח וטוב בערב החג ולהתראות בחג הבא.

רגע לפני שאני מסיימת אני רוצה לאחל בריאות שלמה לכל אלה שלא בקו הבריאות וזקוקים למילה טובה ליטוף או תפילה, ורוצה אני להוסיף משפט קטן ששמעתי ברדיו מאם שכולה שאמרה: "הגיע הזמן להקים אנדרטאות של מעשים טובים במקום אנדרטאות לנופלים". ואני מצטרפת לבקשה שלה ומזכירה לכולנו לעשות מעשה טוב קטן למען כולנו, ומתפללת שהממשלה

החדשה ושכנינו ימצאו את הדרך להידברות, ושאת המחלוקות נצליח קצת לעגל בשביל שלום.

שבת של אור בריאות חיים ושלום

ארי והשטיינרים

בצער רב שמענו על מותו הטראגי של

טומי ברמן

ז"ל

אבא של אילנה פרנק, סבא של שקד, דני, ענבל ועדי,

שנהרג במהלך טיול לגאלאפאגוס באקוודור.

איתכם באבלכם

בית כפר-הנשיא

שלא תדעו עוד צער

"אָנוש פֿאַר יִמּוֹ פֿאַר הַשָּׂדֶה פֿון יִצִּי."

כי רוח עברה בו ואיננו ולא יפּרנו עוד מקומו... " תהלים קג טו:"

ארנון שוורצמן ז"ל

דברים שנאמרו ליד קברו בט"ס יום הזיכרון / חדס"ה בן נתן

ביום רביעי שלאחר יום השואה אמרתי לאביבה לינטון חברתי, שהעיניים עוד שורפות ודומעות מעשן הקרמטוריום וכבר אני אוגרת בעיניים דמעות נוספות של יום הזיכרון ומפשפשת בנפשי, מה אגיד לך או עלייך השנה ביום זה, ואיך אספר?

הייתכן שהזיכרון מתקבל אצלי בדמות חדשה של שתיקה חרישית וצורבת, ללא צורך במילים? האם לא כל אחד נושא את הזיכרונות שלו מהמת, על פי זיכרונותיו האישיים? ומה? שאלתי את דודו שלנו, מה יהיה, אם פשוט נעמוד ונשתוק ונכבד את הרגע ונזכור? כלום זה לא טוב? ודודו הזכיר לי שלא מילים לא יוכלו הילדים לבנות ולשמר את הזכרון. הרי רק על סמך המילים והסיפורים שלנו, אלה שהיינו איתם וחיינו שזורים היו בחייהם אפשר להעביר זיכרון.

בכל שנה בתאריך 15.3 תמיר שפרונג דואג למצוא אותי טלפונית או במדרכה ומוודא שאני זוכרת שזהו יום הולדתו של ארנון שוורצמן. האם אתה יודע תמיר, שארנון ואביבה מכיתת סנונית שלנו, חגגו שנים יחד את יום הולדתם המשותף ברוב שמחה וכיתה? ומאז - יום ההולדת של אביבה הוא בסימן יתמות מארנון, שנהרג בשנת 78 - ארבעה ימים לאחר יום הולדתו, שדווקא לא חגג באותה שנה כי היה עסוק במלחמות שלא ממש הביאו אותו לשום מקום, זולת לאדמת כפר הנשיא.

ארנון שהגיע אלינו מקיבוץ דברת הביא אל כיתתנו הפרועה והרב גונית משהו אחר. הוא היה ילד מבוגר עם נופך רציני משהו. לא מצאת אותו גונב מסטיקים מרודה או סוחר אוכל מהאקונומיה עם הבנים. מכות הוא היה הולך בקושי ורק עם מישהו באמת נכנס לו למרחב והגיעו מים עד נפש. הוא היה אחר גם במבטו. היה רציני ושקול לעיתים, כאילו כל העולם מונח על כתפיו. עם ארנון לא היו שיחות בטלות או שיחות רכילות. מילותיו מדודות במנות קטנות. רוח שטות לא היתה בו.

אל ארנון התקרבו לאט לאט. דווקא אימו יוספה, סייעה לנו להתקרב אליו, בזכות העוגות הנפלאות שהיתה מרעיפה עלינו. דרך הבטן והחיוך שנמלא במתיקות, נפתח לנו הלב לארנון והוא היה כל כך גאה באימו שעזרה לו לסלול את הדרך מקיבוץ דברת, אל ליבם של ילדי כיתת סנונית. ארנון היה מהחכמים שלנו. ידענו להסתמך עליו בעת הצורך. הוא היה איש סוד מופלא. כל מה

שסיפרת לו מצפונות הלב נשאר אצלו בבטן. ו היתה לו בטן גדולה להכיל את כל הווידויים שלנו.

כשארנון שם את ידיו על הגיטרה בפעם הראשונה זו היתה אהבה ממבט ראשון. הוא והגיטרה. כמה מאושר הוא היה מחוויית הנגינה.

הוא למד בשקידה כל תו ותו עד שהתחלקה לו המנגינה מבין אצבעותיו לאוזניו. אושר צרוף.

כזה היה. רצה משהו, השיג את המשהו.

איתי שהיה שותפו לחדר של ארנון במשך הרבה שנים, זוכר את מנגינותיו ובחר להשמיע לכם את אחד מהשירים הראשונים, שארנון למד וניגן ואהב במיוחד. אהבנו לאהוב את ארנון.

לסיום אומר, שלדעתי, ארנון היה מעדיף לפתור בעיות וקונפליקטים באהבה ולא במלחמה. שהרי כוחה של האהבה, מי יוכל לה?

הדסה

כל עוד מישהו זוכר אותנו, אנחנו חיים.

- קרלוס רואיס סאפון
מתוך הספר "צלה של הרוח"

}

מהלקת בניית ארמונות באוויר

קיבלתי שוק, כשקראתי את סיכום ישיבת ההנהלה מס' 04/13 - האם אנחנו באמת חיים באותו כוכב לכת ?

קיבוץ עני שלא מסוגל לשלם פנסיה הולמת לקשישים – רובם מייסדי המקום -, מבזבז זמן ומחשבה על פרויקט גראנדיוזי - כמו לשנות את פנים הבניין המרכזי, דבר שיעלה לנו כמה מיליוני ש"ח.

במקום לייסד ענף כלשהו, שיכול להרוויח כסף עבור המשק, רוצים לבנות כאן ארמון, שלא רק לא יוסיף להכנסות המשק, אלא אפילו יבטיח לנו את המשך העוני לכמה שנים טובות. דרך אגב האם לקחו בחשבון את שני החללים הריקים בצד המערבי של הבניין הראשי כמו-כן את החלל בכניסה אליו בצד הדרומי? אלה היו אמורים ועמדו כבר לפני שנים לסגירה ולשימוש לצורכי המשרדים, הספרייה וכד' ?

להלן כמה עקרונות בסיסיים כתנאי להשקעה בבניה/הרחבה:

- מטרת כל שינוי/בניה חייבת להיות לשם גידול הכנסות המשק ולא ההפך. לדוגמה: המלונן, שהיום מפיק רווח צנוע. אני סבור שבהשקעה קטנה ניתן להפוך עסק זה להרבה יותר רווחי. אני מבסס את טענתי על שני רעיונות:
- הגידול הרב מאוד של המבקרים מהמרכז/שמגיעים לגליל העליון כדי לנשום קצת אוויר צח. נתנו לי אומדן של כ-30,000 מבקרים בכל סוף שבוע. כמו-כן תפיסת החדרים באזורינו בחג הפסח היתה 95%.
- האפשרות לקבל קבוצות של צליינים מאירופה וארה"ב שהם שקטים כמו הארכיאולוגים, שבאים ללון אצלנו כל שנה בקיץ.
- בעולם הגדול של עסקים שבו אנו נאלצים לחיות היום, לא קיים בכלל הרעיון של "סגירת ענף". במקרה של עסק בעייתי עושים מאמצים גדולים מאד להגדיל את יעילותו, ואם זה ממש לא אפשרי, אז מוכרים העסק אם ניתן, (כולל סכום עבור המוניטין שלו) או סוגרים אותו ומוכרים את הרכוש הקבוע שלו.
- לפי דעתי מאד חשוב שכל עסק יהיה עצמאי, ושבהנהלתו ישב נציג מהמשק שיש לו/לה ידע וניסיון בעסקים. אבל העסק בהחלט לא יהיה כפוף ישירות למוסדות המשק. כמובן שחלק מהרווחים יועברו לפי הסכם.
- הייתי גם ממליץ שיהיה לכפר הנשיא מנהל עסקים, שתפקידו יהיה אך ורק קיום וקידום עסקים (עצמאיים כמובן).

שבת שלום . אלן איסטון

עבודות אסבסט ברחבי הקיבוץ

לחברים שלום,

אם לא יהיו שיבושים של הרגע האחרון, ביום ב' (22/4) אנחנו מפרקים גגות אסבסט משלושה מבנים. סטודיו של יעל, בית ישן של בן חנוך/וינטרוב, חיימקה/דני פרידלנדר.

אין כל צורך להיכנס לפניקה או לכוננות ספיגה. הפרוק הוא פשוט וללא כל סכנה. לא יהיו ענני אסבסט בשטח ואין צורך להתפנות מבתיים. אני מקווה שפרוק האסבסט משלושת המבנים ימשך יום עד יומיים. כבר באותו שבוע, נתחיל בהריסת המבנים ופינויים.

בטיחות

עבור שתי הפעולות (אסבסט + הריסה) המגרשים יסומנו בסרט. אני מאוד מבקש מחברים שינחו את ילדיהם בעיקר, לא להיכנס לאזור המסומן במהלך כל העבודה.

במידה והעבודה תאלץ להידחות מסיבה כזו או אחרת, הדחייה תהיה בימים בודדים בלבד. אשתדל להודיע ב-SMS.

במהלך העבודות יתכנו שיבושים בעיקר על הכביש הפנימי שליד הסטודיו של יעל. אני מתנצל מראש ומבקש למצוא דרכים חלופיות.

בהזדמנות זו אני נותן קריאה אחרונה לכל מי שמאחסן ציוד במבנים להריסה. לפנות את הציוד לפני תחילת העבודות. מה שנשאר במבנים ייזרק.

לכל המעוניינים - בבתים אלו ישנו ציוד שחברים השאירו (ספות, מיטות ועוד כל מיני חפצים). מי שרוצה שירגיש חופשי לקחת לפני תחילת העבודות.

אורי שובל

חשמל בתעו"ז – האם כדאי?

אני עסקתי בנושא של מוני החשמל לא מעט שנים והשאלה של כדאיות השיטה של תעו"ז עולה כל כמה זמן. כידוע, בתעו"ז החיוב עבור החשמל משתנה לפי עונות השנה ולפי שעות היום. לעומת זה, בעיר, משלמים מחיר על פי תעריף קבוע עבור צריכת החשמל, ללא קשר לעונה ואו שעות היום.

לפי תוצאות הבדיקות אשר ביצעתי בשנים האחרונות והשוואת מחירים בין המחיר שאנחנו משלמים לבין המחיר שהיינו משלמים אם היינו מקבלים את החשמל כמו צרכן בעיר. בכל בדיקה כזאת התוצאה הייתה זהה – כדאי יותר לעבוד בתעו"ז.

מאחר והנושא עלה שוב, אספתי את הנתונים עבור 12 חודשים האחרונים, מפברואר 2012 עד ינואר 2013. לקחתי את סה"כ השימוש של כל הבתים בקיבוץ שמחוברים למערכת של קריאת המונים, ובכל אחד מהחודשים הנ"ל השוואתי את סה"כ המחיר ששולם עם המחיר שהיינו משלמים בעיר עבור אותה צריכת חשמל.

בארבעה חודשים, יולי, דצמבר, ינואר ופברואר שילמנו יותר עבור החשמל מצרכן בעיר ובשמונה חודשים הנותרים, שילמנו פחות. בסיכום של כל 12 החודשים, החיסכון שלנו היה כ-6%.

אני מוכן להראות או לשלוח את הנתונים לכל דורש.

ג'סון – 10.4.13

לֹחַ מִזְדַּעוֹת

למכירה: שמן זית ייחודי וטעים. כבישה קרה. שמן שהופק מזייתי ואדי ראש-פינה. פרטים אצל שושנה ש. טל. 4879.

למכירה: מיטת תינוק של שילב. במצב - כחדש. פרטים אצל שושנה ש. טל. 4879.

שֵׁן יָךְ תִּהְיוּ עֵר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

לאחר שישים וחמש

קול זועק בלבב פנימה
הראש מסתכל וחושב קדימה
ה ע ו ד באמת לא אבדה תקוותינו
להגיע למנוחה ולנחלה אפילו בחיינו
להיות חופשיים גם מעצמינו
להפסיק ללוות בדרכם האחרונה את מייטב בנינו
עד מתי סביב הסער יהום
עד מתי נהלך על פי התהום
העין כבהמנון לציון צופיה
מנסרת צפירה לדקת דומיה
חונקת בגרון דמעה בוכיה.
הנזכה בקצה המנהרה לראות את האור
או שמא זה הקטר הדוהר מולנו
בלי יכולת לעצור...
האם כבש לצד ארי ירבץ, וגדי ליד נמר
גם בלי שבכול יום יהיה זה כבש וגדי אחר...
לאחר שישים וחמש והלב עודו מייחל
ובתקוה מאמין ואף מתפלל
העושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו
ועל כול ישראל

הגלות / רפי פרנק

גלות מה היא? עקירה, בדרך כלל מאולצת, של אדם או קבוצה ממולדתם. ההגליה נחשבת עונש חמור ביותר ועד למאה העשרים אף שימשה לעתים קרובות כתחליף לעונש מוות. ההגליה נחשבת עונש חמור במיוחד בשל העובדה שהגולה מתנתק ממשפחתו ומתרבותו ונאלץ להסתדר בסביבה שהיא לעתים עוינת. ואולי, הגלות היא אותה הגאולה שהאדם מרגיש שהוא צריך אבל אין לו, אבל יחד עם זאת כבר ישנו בו הציור העתידי של הגאולה. זאת נקראת הרגשת הגלות. אתה מבין מה אתה רוצה, אתה מרגיש את מה שאתה צריך וחסרה לך רק ההגשמה.

יצא לי מספר פעמים בחיי לחיות בגלות. בעצם, כשאני חושב על זה, אני נולדתי בגלות ולפני שהספקתי לומר "ג'קי עמר" או "יעקב דדוש" ארזו אותי בחיתולי וכמו משה ביאור השיטו אותי לחוף מבטחים, הארץ המובטחת.

כל מפגשיי עם הגלות היו מרגשים ובם נחשפתי לרעיונות חדשים, תרבויות שונות וקהילות שעשו את המיטב כדי לשמור על קשר רציף ומשמעותי עם העם הנבחר. היו לנו גם אתגרים וקשיים ועם כולם התמודדנו בכבוד. רחוקים מהמשפחה, ריח האדמה, המסורת ואפילו מילואים. לחלקנו זאת הייתה ברכה להיות רחוקים מהמתח, העוינות, השחיתות והמרדף הבלתי נגמר של "לסגור את החודש". לנותרים בחבורה הגעגועים לחגים, לוויכוחים, לחיכוכים ולעזרה היו קשים מנשוא.

לפני שבוע ביקרתי אצל חבר יקר. אולי המילה "יקר" היא כללית מדי, כי הוא כל כך קרוב לליבי שכל פרידה ממנו (אפילו וירטואלית בסקייפ) נהיית קשה וקורעת מחדש. 10 ימים של אושר נקלעו בחלקי ואני ממשיך להריח ולשמוע את רגעי הקירבה שבהם חזרנו לימים המשותפים בשבילי הקיבוץ, על הקווים במגרש הכדורסל שרשטות (שרשראות ברזל) מצלצלות הפכו לגאווה וסיבה נוספת לסיפורי עבר, וציטטות "ממבצע סבתא" נפחו את החזה שעכשיו כבר מעוטר בשערות שיבה.

הבטנו אחד לשני בעיניים, הכנו דייסה לבנות ואפילו חילצנו יחד סתימה בכיור השירותים. גיליתי שישנה התאמה מעניינת בין מה שלא נאמר ומה שמובן (תמיר, זאת המילה העברית לקורליציה מקורס הסטטיסטיקה ברופין). שנינו חיינו או חיים בגולה ושנינו מבינים את המחיר שכל אחד משלם על כך. לא שאין תמורות ודווקא דיי נחמד לחיות בגלות במקומות כמו ארה"ב או אוסטרליה, אבל לאלה שישאל בכלל וכפר הנשיא בפרט כל כך יקרים, המחיר הוא כבד ואולי בהפוך על הפוך זאת ההזדמנות לשימוש במושג Priceless. מסעדות מדהימות פרוסות לרגליך. כסילונים תאילנדים ברוטב קוקוס וצ'ילי, צלעות כבש מרוחות ברוטב מנטה, סלטי שורש עם נגיעות של ג'ינג'ר וזרעי חרדל והרשימה ארוכה וגדלה כחור האוזון בואך לאיים הדרומיים. העיסוק בספורט או תחביבים פרוסים לרגליך כמגש מתוקים בקונדטוריה של יחיא. פסגות עטורי לובן, יערות הגשם ונהרות גועשים במי קרחונים - רק תגיד. אך כל הזוהר מתגמד מול ה"קססות" (קציצות בשר לאשכנזים) מטובלות בסיפורים הנפלאים של יעקב דדוש ורכיבת יום שישי לגשר כפר הנשיא עם מיכי, אורי ושרון.

הבטתי בחבר והיום יותר מתמיד אני מעריץ את אומץ ליבו, את קבלת הדין, והמסירות שהוא מקרין באדוות תלת מימדיות למשפחתו, חבריו ועמיתיו למקצוע. הערצתי את היכולת שלו להביט אל העתיד הקרוב למפגשים וריגושים נוספים. באותה נשימה לחלום אל עתיד רחוק שבו נותרה תקוה (הגאולה) לחזור לחיק המשפחה, לגדודיות המאובקות בין ירדן להרי

נפתלי, ואפילו ישיבה במשרד הפנים בצפת כשהמספר 62 על הפתק המקומט לא רומז על תוצאה או שעת סיום. וכשאתה לבד בגלות, למי תספר ועם מי תחלוק את החלל שנוצר בין השפע המחבק והגעגוע שקורע.

נפרדתי מחבר לרגע אך לפרידה היה טעם של עולמים. בעומקי הפרידה אני טועם אותו וטעמו חזק ועשיר מתמיד. נפרדתי זכיתי, בכיתי ושרתי, התכווצתי ובאותה מידה המרחב הרגשי שלי התרחב למחוזות שלא הכרתי. קשה לחזות את העתיד ואולי עדיף לא לדעת. אך מה שאני כן יודע, שיבשות, עונות, תרבויות או כל חומה אחרת לא תפריד ביננו. שאנו חברים לנצח.

רפי

מבזקי התנועה הקיבוצית

והפעם: זוכרים את הנופלים, טיפול בגזירות תקציב המדינה, מחדשים קשר, ו- נערכים לחופש הגדול

זוכרים ומזכירים: בטקס מרגש ביער הקיבוצים- מגידו, הושלם פרויקט אנדרטה להנצחת 3,004 חללי התנועות הקיבוציות במערכות ישראל, בהגנה על היישובים ובפעולות האיבה. אתר ההנצחה כולל שביל גישה לאורכו לוחות עליהם כיתוב אודות תרומת ההתיישבות הקיבוצית לביטחון המדינה, חומה, מגדל, ושמונה קירות רחבים עליהם חקוקים לפי תקופות שמות כל הנופלים, תאריך נפילתם וקיבוצם. את הטקס הנחה והפיק איציק שפרן (עין השופט) שמנהל את האתר מטעם התנועה. האירוע נועד לציין את השלמת רישום השמות על לוחות האבן והוקרה למי שעמדו בראש המפעל- עזרא רבין, מוטקה בן פורת ועדנה סולודר. הטקס התקיים בהשתתפות מספר מצומצם של משפחות שכולות, נציגי התנועה הקיבוצית, המועצה האזורית מגידו, קק"ל, האלוף גרשון הכהן, נציגות משרד הביטחון ויד לבנים.

נאומו בטקס של איתן ברושי, מזכ"ל התנועה:

http://www.kibbutz.org.il/tnua/dover/130411_neum_broshi.htm

נותנים גז: נמשכת ההיערכות לתקציב המדינה 2013-2014, היערכות משותפת של כל המרחב הכפרי, בסיוע חברי כנסת, תקשורת וגורמים נוספים. כדי למנוע פגיעה לא מידתית בהתיישבות ובחקלאות.

כמו כן, לא מרפים מהמשך המגעים עם משרד השיכון ומינהל מקרקעי ישראל בכדי להביא לחידוש הבניה בקיבוצים ולהגיע למודל שיוך דירות מוסכם.

חיזוק הקשר: במסגרת המגמה לנתב את ביקורי מטה התנועה קודם כל לקיבוצים הזקוקים לחיזוק הקשר עם התנועה וגם לסיוע, ביקרנו בנוה ים ולחנתון בהרכב מורחב, שכלל את מזכיר

התנועה, המנכ"ל ונציגי האגפים – חברה, כלכלה, רכזים, משימות ונציג המחלקה המשפטית. הביקור בנוה ים שהחל בסיור רגלי מקיף, המשיך בשיחה עם הנהלת הקיבוץ והסתיים במפגש עם קבוצה גדולה של חברים, הבהיר לנציגי התנועה את המורכבות שקיבוץ זה נתון בה ושעיקרה שילוב לא פשוט של פוטנציאל צמיחה והתפתחות במקום יפהפה כשלעצמו עם קשיים כלכליים וארגוניים המחייבים טיפול מיידי. הקיבוץ נמצא תחת "מפרק" שמונה על ידי רשם האגודות. יוקם צוות משותף לקיבוץ, המועצה האזורית, גרנות וגורמים נוספים לגבש תכנית פעולה. מתוך תחושה של מחויבות ורצון ברור להתמודד עם המציאות שנפרשה בפנינו בביקור, נפרדנו מנווה ים בהבטחה להמשיך את ההידברות כדי לסייע לקיבוץ בכל מה שניתן. הביקור בחנתון היה סוג של "פגישה מחדש" עם קיבוץ מתחדש בעל זהות תרבותית מיוחדת במינה, בהיותו מגדיר את עצמו "דתי פלורליסטי", המקדיש זמן וגם אנשים לעבודה חינוכית רבת היקף, המופנית בין השאר לצעירים וצעירות המגיעים למקום וקולטים בו גם את המסר וגם את האווירה המיוחדת. הקיבוץ גדל, קולט ומתפתח, המממש את הפוטנציאל שבו, כשלידו מתפתחת אמנם שכונה של תושבים, אך נראה, כי הקשר בין הקיבוץ לשכונה עשוי בחשיבה משותפת להתגבש ליישוב קיבוצי בעיקרו שיש בהם יותר תקווה מאשר "איום". סיימנו בביקור ביקב החדש בחנתון, שהוקם במקום כיזמות של חברים, אפשר את השילוב הנעים בין פרידה להרמת כוסית – בברכת "לחיים", ויציאה לעצמאות לאחר סיום תקופה של הימצאות תחת "מפרק" מטעם רשם האגודות.

ריח החופש: המדור לחינוך בלתי פורמאלי יקיים יום עיון כהכנה לחופש הגדול, תחת הכותרת **"לצאת מן הקופסא ולהישאר בגבולות החצר"**. המועד: 24.4, בסמינר אפעל. מיועד לרכזי חינוך ולמדריכי החינוך הבלתי פורמאלי בחברות הילדים ובנעורים. הרשמה בטלפון 03-6925331

גדול יהיה: היחידה למשאבי אנוש תקיים כנס תחת הכותרת **"יזמות ועסקים קטנים כמענה לעולם תעסוקתי משתנה בקבוץ"**, קיבוץ נען, בתאריך 2 במאי, בין השעות 09:00-14:00. קהל היעד הם מנהלי משאבי אנוש וקהילה בקיבוצים, רכזי משק, ומנהל יזמויות. מארגנת- שלומית צימרינג. הרשמה במייל hr@tkz.co.il או בטלפון: 03-6925245

בתלם: תכנית ת.ל.ם שמפעילה התנועה לשילובם של צעירים יוצאי אתיופיה בקיבוצים נערכת לשנת פעילות נוספת. בשבוע שעבר נערך מפגש של מנהלי התכנית עם המקשרים המסורים 'בשטח', ב-14 הקיבוצים השותפים לתכנית. במסגרת התכנית מתגוררים 70 הצעירים בקיבוץ, עובדים בשכר באחד מענפיו, ובתוך כדי כך לומדים מקצוע או לימודים גבוהים. המטרה- רכישת כלים להשתלבות מיטבית בחברה הישראלית. מנהלות התכנית הן הילית בן צבי וניבה אשכנזי.

שבת שלום !

אביב לשם עמיקם אסם

דובר תכנון ומידע

הפינה הויזואלית

לקראת בניה חדשה, מפנים מבנים ישנים. "המלך מת, יחי המלך החדש!"

המדרכה הישנה מול בית בלונד "מוזזת ומיושרת" לצורך הקמת מבנים בקרוב

הבית הישן של חיימקה ודני פרידלנדר, מול בית בלונד, עומד בפני הריסה!

הבית הישן של בן-חנוך ווינטראוב, מול בית בלונד, עומד בפני הריסה!

הבית הישן, "בית דחק" שבו עבדה יעל נמינוב בקרמיקה, עומד בפני הריסה!

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 19.04.13

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 3 - #16

Our Deepest Sympathy to
Elana Berman-Frank

On the sudden loss of her father, Tommy Berman Z"L
And to all the family here and in Amiad

Village News: April is one of those months when spring weather is always intersperced with light shwers and some cold weather...just to remind us of the departing winter. This spring is no exception. In England they have a little ditty: April showers bring May flowers. That may be well and good for the English countryside, but here things tend to go from spring to well sprung and dry as a haystack.

Mea Culpa! Tal Eliav's name was accidently not included in last weeks list of high school graduates. She too finished high school and we wish her well.

Over a number of years the regional grade school has developed a tradition of the 6th graders studying the Holocaust on a deeper level via various media: stories, movie clips and visiting the Children's Museum in Kibbutz Lohamai Hagitaot (Ghetto Fighters). They finish off the subject by staging a show based on their studies. This year the show was based on the book "My Hundred Children" by Lena Kichler. Taking part were Michael Yitzhaki, Nofar Goodman, Gidi Bar-David and Dror Steiner. We hear it was an impressive presentation and the teachers and counselors did a fine job. Earlier that same day, before the stage performance, the children also performed their show for seniors members and Holocaust survivors at the Galilee Senior center (Tel Hai) who were also extremely impressed.

The green garden project held an evening's explanation for those interested in the project. There were representatives from the Regional Council. Anyone

interested in participating or learning more about the project is welcome to call Orah Hammer for further information: #4882 or 054-6924044.

I don't really want to offer any competition to "Fork Prongs" catering business (Ziv Noy and Tamir Barak), but this being spring, it is also the season of grape leaves...and stuffed grape leaves. As you walk around the kibbutz there are many places where grape vines grow and their leaves are ripe for the culling. In our house the hand stuffed grape leaves have an honored place on the table and it's a fun occupation to do with all the family...preparing the filling, rolling them up and cooking them. It's occupational therapy as each one has to be hand rolled and placed carefully in the pot. You need a bit of patience, but the outcome is very tasty and worth the effort.

Amongst other colorful places worth visiting, try Keren Davidesco's greenhouse and coffee bar. She always has flowers and plants for sale and a good cup of java availablenig. On Friday mornings the 'American Colony' meets there for breakfast and in the evening, just before Shabbos, some of the younger people show up for a cold beer and a little nosh. It's just a nice place to hang out and 'chill' a bit.

After the closing ceremony for Memorial day, beginning of the Independence Day celebrations, we have an impressive show of fireworks. This year it was truly impressive. Afterwards we all congregated in the dining hall for various activities: coffee and cake, dancing, playing in the sand, laser tag and more. The evening finished off with karaoke singing of the old folk songs. There was something for everyone...if you looked for it.

We wish good health to all those who are sick or recuperating now. Maybe it's time to adopt something that I heard about on the radio: putting up a commemorative statue for good deeds instead of all the fallen, which are far too numerous for such a small state....

Have a good Shabbos, stay healthy and enjoy the weekend.

Ari and the Steiners

Birthdays:

21.04	Shmulik Epstein Gershon Mader Karin Golan - great-granddaughter	22.04	Yigal Nymark Nathan Epstein
23.04	Rona Engelsberg	24.04	Shira Steiner
27.04	Sophia Glick - granddaughter	26.04	Omer Noy

Commemorations:

21.05.59	Nina Eshtamoa	באייר תשי"ט	י"ג
23.05.00	Mrs. Cissy Packer	באייר תש"ס	י"ח
29.04.91	Michael Doari	באייר תשנ"א	ט"ו

Anniversaries:

21.04 Naomi & Benny Forster

NOTICES

BUILDING SITES

On Monday 24.04 we will start dismantling the asbestos roofs and building materials from three houses: 1) Yael N's studio, 2) Ben-Chanoch/Weintrab & 3) Maayan/Friedlander old houses.

There is no reason to panic: the work will be handled professionally and any dangerous materials moved immediately out of the area. If all goes according to plan this should take no more than a couple of days. We will then continue to demolish the buildings that are vacant.

Security Precautions:

For both of these actions (asbestos removal and demolition) security tape will be placed around the perimeter of the sites. Please see to it that your **children do not enter the area** as it will be dangerous.

If for any reason the work is postponed, we will send an SMS to everyone. There may be slight inconveniences on the road by Yael N's studio, if so, I apologize in advance.

At this time I remind everyone: if you have anything stored in the above mentioned houses, PLEASE - REMOVE IT FORTHWITH!!! Anything remaining in the buildings will be trashed.

In these buildings there are items that members obviously stored. They include: sofas, beds and other personal items. As no one has claimed them, please feel free to take what you want before demolition commences.

Uri Shuval
Administrator

IS ELECTRICITY ON TIME-MODE WORTH IT?

I've worked with the electric meters for quite a while and the question of it's efficiency has been raised many times. Reminder: on time mode the price of electricity varies with seasons, days and hours. In town, people pay a standard price for their electricity with no regard for the intricacies of time mode.

I've run over the past few years, juxtaposing what we pay by time mode vs what we would pay for the same amount of electricity at a standard price. Each time the result was the same: better off on time mode.

As the question has been raised again, I have checked the electric bills for the past 12 months and the conclusions are: during the months of: July, December, January and February most of us pay more than someone in town would but... during the other eight months we pay less. Overall, on a 12 month period we actually pay 6% less than people in town. I am willing to send my findings to anyone who wants to see them. Just ask.

Jason Pearlson

FOR SALE

Unique cold pressed olive oil from Wadi Rosh Pina.

A practically new baby crib (Shilav).

For details call: Shoshanna Sharkey - 4879